

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 188/22

Люксембург, 22 ноември 2022 г.

Решение на Съда по съединени дела C-37/20 | Luxembourg Business Registers и C-601/20 | Sovim

Директива относно борбата с изпирането на пари: разпоредбата, която предвижда, че информацията за действителните собственици на дружества, учредени на територията на държавите членки, е достъпна във всички случаи за всеки член на широката общественост, е невалидна

Намесата в гарантираните от Хартата права вследствие на тази мярка нито е ограничена до строго необходимото, нито е пропорционална на преследваната цел

В изпълнение на Директивата относно борбата с изпирането на пари¹ през 2019 г. в Люксембург е приет закон² за създаване на Регистър на действителните собственици, в който се вписва и съхранява определена информация за действителните собственици на регистрираните правни субекти. Част от тази информация е достъпна за широката общественост, включително в интернет. В определени случаи законът предвижда възможност за действителните собственици да поискат от Luxembourg Business Registers (LBR) администраторът на регистъра да ограничи достъпа до тази информация.

Във връзка с това пред Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Окръжен съд Люксембург) са подадени две жалби съответно от люксембургско дружество и от действителен собственик на такова дружество, които безуспешно са искали от LBR да ограничи достъпа на широката общественост до отнасяща се до тях информация. Тъй като счита, че разкриването на такава информация може да доведе до непропорционално висок риск от нарушаване на основните права на съответните действителни собственици, този съд отправя до Съда преюдициални въпроси за тълкуване на някои разпоредби от Директивата относно борбата с изпирането на пари и за установяване на валидността на тези разпоредби с оглед на Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

В постановеното днес решение Съдът, заседаващ в голям състав, установява **невалидността** на разпоредбата от Директивата относно борбата с изпирането на пари, която задължава държавите членки да гарантират, че информацията за действителните собственици на учредените на тяхна територия дружества и други правни образувания **е достъпна във всички случаи за всеки член на широката общественост**.

¹ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 2015 г., стр. 73), изменена с Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година (ОВ L 156, 2018 г., стр. 43).

² Закон от 13 януари 2019 г. за създаване на регистър на действителните собственици (Mémorial A 15).

Според Съда достъпът на широката общественост до информацията за действителните собственици представлява **тежка намеса в** предвидените съответно в членове 7 и 8 от Хартата **основни права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни**. Всъщност оповестената информация позволява на потенциално неограничен брой лица да получат информация за материалното и финансовото положение на действителните собственици. Освен това потенциалните рискове за съответните лица от евентуална злоупотреба с личните им данни са още по-големи, тъй като, след като бъдат предоставени на широката общественост, тези данни могат да бъдат не само свободно преглеждани, но и запаметявани и разпространявани.

В това отношение Съдът отбелязва, че с разглежданата мярка законодателят на Съюза цели да предотврати изпирането на пари и финансирането на тероризма, като чрез по-голяма прозрачност създава среда, която е по-малко вероятно да бъде използвана за такива цели. Съдът счита, че с това законодателят преследва **цел от общ интерес**, която може да оправдае дори и тежка намеса в предвидените в членове 7 и 8 от Хартата основни права, и че достъпът на широката общественост до информацията за действителните собственици **би могъл да допринесе за постигането на тази цел**.

Съдът обаче констатира, че намесата, до която води тази мярка, **ниито е ограничена до строго необходимото, ниито е пропорционална на преследваната цел**. Освен че разглежданите разпоредби допускат предоставянето на публичен достъп до данни, които не са достатъчно определени или определяеми, режимът, въведен с Директивата относно борбата с изпирането на пари, **засяга гарантираните с членове 7 и 8 от Хартата основни права значително по-тежко**, отколкото предишният режим (който освен достъп на компетентните органи и на определени правни субекти е предвиждал и достъп на всички лица или организации, които могат да докажат законен интерес), **без това утежняване да се компенсира от евентуални предимства на новия режим** в сравнение със стария по отношение на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. В частност твърдяното от Комисията евентуално наличие на **трудности при точното определяне** на случаите и условията, при които е налице такъв **законен интерес, не дава основание** на законодателя на Съюза да предвиди достъп на широката общественост до въпросната информация. В допълнение Съдът посочва, че диспозитивните разпоредби, които позволяват на държавите членки съответно **да изискват онлайн регистрация като условие за предоставянето на информацията за действителните собственици** и при изключителни обстоятелства да предвидят **изключения от достъпа на широката общественост до тази информация**, сами по себе си **не са доказателство ниито за постигнат баланс** между преследваната цел от общ интерес и предвидените в членове 7 и 8 от Хартата основни права, **ниито за наличие на достатъчни гаранции** за съответните лица за ефективна защита на личните им данни срещу рискове от злоупотреба.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение и на [резюме](#) е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

